

Պարույր Սևակ

Մերոնք

Այդ բառը արդյոք ե՞րբ ծնվեց կյանքում:-

-Գուցե այն պահին, երբ անակնկալ

Վերևից մի արկ աննկատ ընկավ

Եվ անմեղ խաղով տարված մի մանկան

Սպանեց մթնում:

Գուցե այն պահին, երբ վառվող մի տուն,

Չայրելու համար տունը դրացի,

Մեփական ցավի մոխիրը սրտում՝

Հրի շշուկով շնչաց տրտում.

-Այդ օտարներն են, դու գգուշացի՛ր:

Եվ գուցե այն ժամ, երբ թշնամին ժանտ,

Հարբած իր արյամբ և մեր բերքերով,

Նահանջի մատնեց մեզ ծանր մի ժամ

Եվ այրված տունը դրացուն ասաց.

-Դեռ կգա՛ն մերոնք...

28.III.1947թ.

Երևան